

ješču i načinom rada tekšaškog parlamenta. Nažalost, nije ostalo dovoljno vremena za predviđeni posjet slavnoj Lyndon Baines Johnson Library s povijesnim izlošcima iz doba 36. predsjednika SAD-a. Razgledavanje je završilo zajedničkom večerom u The University of Texas Alumni Center s tradicionalnim tekšaškim jelom: govedinom s grahom i salatam od krumpira uz hladno pivo i country glazbu. Za vrijeme večere održana je, zbog lošeg osvjetljenja, slaba prezentacija jednog od sponzora konferencije, poznate tvrtke Autodesk, Inc.

Medalja za uspomenu na sudjelovanje na 8. međunarodnoj konferenciji za tehničku računalnu grafiku i nacrtnu geometriju

čamcem cijelim je putem neumorno pokazivao važnije građevine i govorio o pojedinim znamenitostima. Poslije podne krenuli smo u posjet misiji San Jose, najvećoj i najpoznatijoj među tekšaškim misijama. Izgradili su je španjolski misionari 1720., a poznata je po zidinama i crkvi. Provezli smo se autobusom i pokraj ostalih misija: Concepcion, San Juan i Espada. Nažalost, čini se da sve one kao povijesni spomenici pomalo propadaju. Španjolske misije čine osnovu grada San Antonija. Od svojih kolonijalnih početaka kao malo naselje u blizini misija, San Antonio se razvio u jedan od deset najvećih gradova SAD-a. Potom smo posjetili El Mercado, tržnicu u meksičkom stilu, gdje se mogu kupiti različiti suveniri. Posjet San Antoniju završio je večerom u jednom od mnogobrojnih restorana smještenih uz rijeku.

U sjećanju na austinsku konferenciju ostat će nam problemi s prtljagom nastali zbog kašnjenja zrakoplova i nesnosna vrućina koja se stalno kretala oko 40°C. Zaboravivši to, mogli bismo reći da je to bila vrlo uspješna konferencija. Svi sudionici dobili su za uspomenu i u znak sjećanja lijepu medalju.

Ostvarenje puta u Austin sudionicima iz Hrvatske novčano su pomogli Ministarstvo znanosti i tehnologije RH, Otvoreno društvo, Arhitektonski, Građevinski i Geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Državna geodetska uprava, znanstveni projekt što ga vodi prof.dr.sc. N. Frančula te tvrtka Wolfram Research.

Sljedeća 9. međunarodna konferencija o geometriji i grafici održat će se 2000. godine u Južnoafričkoj Republici.

Miljenko Lapaine

NATJEČAJ BARBARE PETCHENIK ZA DJEČJU KARTU 1999.

Nagradu Barbare Petchenik utemeljilo je 1993. godine Međunarodno kartografsko društvo (International Cartographic Association – ICA) u znak sjećanja na svoju potpredsjednicu. Nagrada se odnosi na jedno od njezinih područja zanimanja, karte za djecu.

Dvadeset karata prikazanih 1993. u Kölnu uključeno je u CD-ROM nazvan "My City", koji je prikazan na Svjetskom skupu o društvenom razvoju u Kopenhagenu u ožujku 1995. i na Skupu žena u Pekingu u rujnu 1995. Nedavno je, na poticaj UNICEF-a i ICA-e, 18 karata iz natječaja 1993. i 1995. prikazano je na obrazovnom posteru "Djeca crtaju svijet" (Children Draw the World).

Svi radovi s prethodnih međunarodnih izložbi čuvaju se u knjižnici Sveučilišta Carleton (Carleton University Map Library) u Ottawi, Kanada i može im se pristupiti s pomoću elektronskog kataloga knjižnice, odnosno adrese: <http://www.library.carleton.ca/madgic/maps/children>

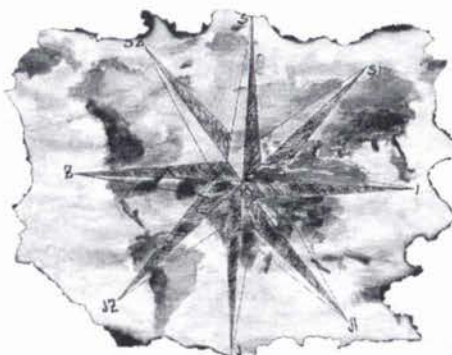
Hrvatska je sudjelovala na izložbama u Barceloni 1995. i Stockholmu 1997. Rad *Once is not Enough – Recycle* Marinka Cirkvenčića uvršten je u poster UNICEF-a "Djeca crtaju svijet", a rad *Compass Card* Anite Matković proglašen je jednim od pobjednika u Stockholmu. Međunarodna izložba dječjih radova na temu karte svijeta održat će se od 14. do 21. lipnja 1999. u Ottawi, Kanada, u sklopu 19. međunarodne kartografske konferencije i 11. generalne skupštine ICA-e.

Upute za natječaj Barbare Petchenik za 1999.:

- Svrha je natjecanja promidžba dječjih kreativnih prikaza njihova svijeta, poboljšanje njihovih kartografskih spoznaja i svijesti o potrebi očuvanja okoliša.
 - Dodijelit će se pet do petnaest nagrada, ne više od jedne za pojedinu državu, najbolje jedna za svaki kontinent s barem po jednom nagradom za svaku od tri starosne dobi: ispod 9 godina, između 9 i 12 godina i iznad 12 godina.
 - Povjerenstvo za nagrade sastavit će Izvršni odbor ICA-e prije konferencije što će se održati u Ottawi 1999. godine.
 - Svakoj državi članici savjetuje se da imenuje koordinatorku koji će obaviti natjecanje na državnoj razini.
 - Državna tijela koja podnose izabrane radove tajniku ICA-e moraju osigurati da je na poleđini svake karte naslov i na jednom od službenih jezika, francuskom ili engleskom.
 - Države sudionice upućuju se na prikupljanje i čuvanje karata za kasnija istraživanja. Pozvane su da izvijeste o uporabi prikupljenih crteža, da procijene upotrijebljeni postupak i daju sugestije Izvršnom odboru ICA-e pri sastavljanju uputa i pravila za natječaj 2001. godine.
 - Državna su tijela odgovorna za uručivanje diploma ICA-e.
- Pravila za natječaj Barbare Petchenik za 1999.:
- Članice ICA-e prikupit će karte djece mlađe od 16 godina na temu "Karta svijeta". Svako državno povjerenstvo izabrat će najviše 5 crteža u skladu s vlastitim kriterijima, kao što su sadržaj, starosne skupine itd.
 - Najveća veličina crteža je A3 (42 cm 3 29,7 cm). Poželjno je da crteži budu u boji i bolje je da prikazuju cijeli svijet nego samo njegov dio.
 - Svaki crtež treba imati naslov, ime, starost autora, adresu škole i državu autora: sve te informacije trebaju biti napisane na naljepnici sa stražnje strane crteža.
 - Karte koje izabere nacionalno povjerenstvo treba poslati generalnom sekretaru ICA-e najkasnije do 15. lipnja 1999. One će biti izložene za vrijeme 11. generalne skupštine ICA-e u Ottawi, 14.-21. kolovoza 1999.
 - Pobjednički radovi ponudit će se UNICEF-ovu međunarodnom umjetničkom povjerenstvu kao prijedlog za čestitke, a može ih upotrijebiti i ICA. Svaki se sudionik slaže da njegov/njezin crtež može reproducirati ICA, UNICEF ili drugi bez konzultacije ili prava na naknadu. Svako originalno djelo koje bude izabrano za čestitku mora podnijeti odgovarajuće smanjenje u veličini.

Marinka Cirkvenčić "Once is not Enough – Recycle", 1995.

Anita Matković "Compass Card", 1997.

Prikupljanje dječjih crteža u Hrvatskoj provodi Sekcija za kartografiju Hrvatskoga geodetskog društva. Pozivamo sve zainteresirane da se uključe u natječaj za najbolju dječju kartu svijeta 1999. i da radove pošalju najkasnije do 15. svibnja 1999. na adresu koordinatora: dr.sc. Stanislav Frangeš, Geodetski fakultet, 10000 Zagreb, Kačićeva 26, tel.: 45 61 222/339, faks: 48 28 081, e-mail: sfranges@public.srce.hr

Miljenko Lapaine

100 GODINA FOTOGRAMetriJE U HRVATSKOJ

Znanstveno vijeće za daljinska istraživanja i fotointerpretaciju Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti pokrenulo je inicijativu za obilježavanje stote obljetnice tiskanja prve knjige o fotogrametriji na hrvatskom jeziku organiziranjem znanstvenog skupa o fotogrametriji i daljinskim istraživanjima. Simpozij treba pokazati značaj i ugled naše fotogrametrije u svjetskim razmjerima s obzirom na vremenski period sustavnog bavljenja fotogrametrijom i fotogrametrijske izobrazbe u nas. To je uostalom potvrdio i veliki broj stranih učesnika, a i sam dolazak prof. Konecnog kao izaslanika predsjednika ISPRS-a. Prema zaključku IO vijeća suorganizacija simpozija povjerena je Geodetskom fakultetu i Šumarskom fakultetu kao institucijama nasljednicama Gospodarsko-šumarskog učilišta iz Križevaca gdje je Franjo pl. Kružić autor knjige "Fotogrametrija i praktični dio tahimetrije" bio nastavnik od 1878 do 1899 godine i Sekciji za fotogrametriju i daljinska istraživanja Hrvatskog geodetskog društva. Tokom rada organizatorom je postalo i Društvo za fotogrametriju i daljinska istraživanja Republike Češke. Time je simpozij ispunio osnovni uvjet da bude priznat kao međunarodni skup jer u organizaciji sudjeluju institucije iz dviju zemalja. Pokrovitelji simpozija bili su Ministarstvo znanosti i tehnologije i Državna geodetska uprava.

Kako je u doba pojave knjige Hrvatska bila u sklopu Austro-ugarske monarhije predložio sam da skupu nazoče predstavnici susjednih država koje su u to vrijeme bile u sastavu monarhije odnosno predstavnici, Austrije, Češke, Mađarske, Poljske, Slovenije, Slovačke i Bosne i Hercegovine s pozvanim referatima.

Organizacija skupa započela je 19. lipnja 1997. godine inicijalnim sastankom. Na tom sastanku dogovoren je sastav Organizacijskog odbora, Međunarodnog znanstvenog odbora, Počasnog odbora i zaključeno da se počne sustavnom organizacijom skupa. Na sljedećem sastanku načinjen je i kalendar rada.

Na početku je predložen međunarodni znanstveni odbor u sastavu:

- Prof.dr.sc. T. Fielder Hrvatska
- Prof.dr.sc. P. Waldhäusl Austrija
- Prof.dr.sc. M. Hočevar Slovenija
- Prof.dr.sc. B. Kanajet Hrvatska
- Prof.dr.sc. A. Detreköi Mađarska
- Prof.dr.sc. J. Jachimski Poljska
- Prof.dr.sc. M. Olujić Hrvatska

Zbog zauzetosti prof. A. Detreköia, koji postaje rektor Sveučilišta u Budimpešti, na njegovo mjesto kooptiran je dr.sc. G. Mélykúti.

U počasni odbor simpozija predloženi su prethodni i sadašnji predsjednik Vijeća, prof. Donassy jedan od osnivača Vijeća, dekan Geodetskog i Šumarskog fakulteta te ravnatelj državne geodetske uprave, a kasnije je u odbor predložen i predsjednik Hrvatskog geodetskog društva:

- Akademik D. Skoko
- Akademik K. Čolić
- Prof.dr.sc. V. Donassy
- Prof.dr.sc. T. Fiedler
- Prof.dr.sc. M. Figurić
- B. Gojčeta dipl.ing.
- Doc.dr.sc. Z. Kapović

Organizacijski odbor simpozija ima najviše članova jer je to operativno tijelo koje je zapravo ponijelo najveći teret organizacije. U odbor su predloženi:

- Dr.sc. M. Benko
- Z. Kalafadžić, dipl.inž.